

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης διαμονής το οποίο παρέχουν στους πολίτες της Ένωσης τα άρθρα 20 και 21 ΣΛΕΕ ένα σύστημα ρυθμίσεων του εθνικού δικαίου βάσει του οποίου στους Γερμανούς υπηκόους που έχουν τη μόνιμη κατοικία τους εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας μπορεί να χορηγηθεί σπουδαστικό επίδομα για τη φοίτηση σε [σ. 2 του πρωτοτύπου] εκπαιδευτικό ίδρυμα κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον εάν το εκπαιδευτικό αυτό ίδρυμα βρίσκεται είτε στη χώρα της μόνιμης διαμονής είτε σε όμορη αυτής χώρα και, πέραν τούτου, συντρέχουν ιδιαίτερες περιστάσεις στην συγκεκριμένη περίπτωση που δικαιολογούν την καταβολή σπουδαστικού επιδόματος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 4 Ιουνίου 2012 — A. Adil κατά Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Υπόθεση C-278/12)

(2012/C 287/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: A. Adil

Εφεσίβλητος: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό άσκηση εθνικής αρμοδιότητας, όπως της προβλεπόμενης με το άρθρο 50 του Vreemdelingenwet 2000 [νόμου περί αλλοδαπών 2000], που εξειδικεύεται με το άρθρο 4.17a της Vreemdelingenbesluit 2000 κανονιστικής πράξεως περί αλλοδαπών 2000], για τη διενέργεια ελέγχων προσώπων σε περιοχές εντεινθέντων συνόρων, προκειμένου να επαληθευθεί αν τα πρόσωπα αυτά πληρούν τους ισχύοντες στο κράτος μέλος όρους νόμιμης διαμονής;
- 2) α) Αντιβαίνει προς το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν η άσκηση εθνικών ελέγχων, όπως των κατά την έννοια του άρθρου 50 του Vreemdelingenwet 2000, βάσει γενικών πληροφοριών και της κοινής πείρας για παράνομη διαμονή προσώπων ευρισκομένων στον τόπο του διενεργούμενου ελέγχου, κατά την έννοια του άρθρου 4.17a, παράγραφος 2, της Vreemdelingenbesluit 2000, ή πρέπει κατά τη διενέργεια τέτοιων ελέγχων να υφίστανται συγκεκριμένες ενδείξεις ότι το συγκεκριμένο άτομο που θα ελεγχθεί διαμένει παράνομα στο οικείο κράτος μέλος;
- β) Αντιβαίνει προς το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν η διενέργεια ενός τέτοιου ελέγχου, προκειμένου να συλλεχθούν οι γενικές πληροφορίες και να συναχθούν τα διδάγματα της κοινής πείρας σε σχέση με την παράνομη διαμονή, όταν αυτό γίνεται σε περιορισμένο βαθμό;

- 3) Έχει το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν την έννοια ότι με την περιορισμένη, με τον τρόπο που εκτίθεται σε μια νομοθετική ρύθμιση όπως το άρθρο 4.17a του Vreemdelingenbesluit 2000, αρμοδιότητα ελέγχου διασφαλίζεται επαρκώς ότι ένας έλεγχος δεν μπορεί στην πραγματικότητα να έχει το απαγορευόμενο κατά το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ισοδύναμο αποτέλεσμα με συνοριακό έλεγχο;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 20 Ιουνίου 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte κατά Ibero Tours GmbH

(Υπόθεση C-300/12)

(2012/C 287/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσείων: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: Ibero Tours GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επέρχεται, σύμφωνα με τις αρχές που θέτει η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Οκτωβρίου 1996, C 317/94, Elida Gibbs (Συλλογή 1996, σ. I 5339), μείωση της φορολογικής βάσεως στο πλαίσιο μιας αλυσίδας διανομής στην περίπτωση επίσης κατά την οποία ένας μεσάζων (εν προκειμένω ένα πρακτορείο ταξιδιών) επιστρέφει στον αποδέκτη (εν προκειμένω στον πελάτη ταξιδιώτη) της κύριας παροχής στην οποία παρεμβαίνει ο μεσάζων (εν προκειμένω της υπηρεσίας του διοργανωτή περιηγήσεων προς τον πελάτη ταξιδιώτη) ένα μέρος του αντιτίμου της κύριας παροχής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα: Πρέπει να έχουν εφαρμογή οι αρχές που θέτει η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Elida Gibbs, που δημοσιεύθηκε στη Συλλογή 1996, σ. I 5339, στην περίπτωση επίσης κατά την οποία μόνον η κύρια παροχή του διοργανωτή περιηγήσεων, όχι όμως και η υπηρεσία διαμεσολαβήσεως του πρακτορείου ταξιδιών, υπόκειται στο ειδικό καθεστώς κατά το άρθρο 26 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών;